

[Aage Brusgaard]

Så har jeg et par spørgsmål til miljøministeren. Den nuværende regering slog sig bl.a. op på, at den ville slanke den offentlige sektor, nedlægge nogle styrelser. Derfor vil jeg spørge ministeren, hvor mange ansatte der er i Planstyrelsen, som skal overflyttes. Jeg vil også spørge – for det fremgår jo af bemærkningerne, at der hverken er flere eller færre udgifter i forhold til den nuværende status – hvorfor regeringen ikke indfried bare et enkelt af sine valgløfter og foreslår, at en del af Planstyrelsens personale bliver afskediget, sådan at det offentlige udgiftsniveau sænkes.

Men som sagt er vi positive over for selve intentionen i lovforslaget. Vi har nok nogle yderligere spørgsmål, som vi vil stille i udvalget.

Bente Juncker (CD):

Da CD's ordfører ikke kan være til stede, skal jeg blot sige, at jeg har fået besked på at sige, at vi ikke har nogen problemer med det foreliggende lovforslag, og at vi anbefaler det til en hurtig udvalgsbehandling.

Anden næstformand (Ivar Hansen):

Ønsker hr. Glønborg ordet?

Glønborg (KRF):

Ja, man kan somme tider uden eget vidende blive rykket en plads op i ordførerrækken.

Jeg vil som den sidste i ordførerrækken sige, at Kristeligt Folkeparti også finder, at forslaget her er en forenkling, og at det gør det klarere for mennesker at se, hvordan man klager, og hvor man klager i sådanne sager. Det skaber større overskuelighed, og vi føler også, at retssikkerheden er tilgodeset i rimelig grad. Vi synes, det er meget praktisk, at formanden kan ekspedere sager, når de ikke er principielle, men retssikkerheden er tilgodeset, når de principielle ting går til selve nævnet.

Så vi vil gerne anbefale, at vi gør denne sag færdig.

Miljøministeren (Per Stig Møller):

Jeg vil gerne takke for støtten til lovforslaget, og så skal jeg give nogle svar på de konkrete spørgsmål.

Hr. Henning Gjellerod spurgte, om en klage, der er afgjort af formanden, senere kan komme ind i nævnet. Det ville ikke være særlig retssikkert,

for hvornår ville en sådan sag være afgjort? Når formandens afgørelse er truffet, er den endelig, men – her kommer det, der er vigtigt for hr. Henning Gjellerod – nævnet kan på et hvilket som helst tidspunkt, inden afgørelsen er truffet, sige, at man ønsker nævnsbehandling, altså ikke formandsbehandling. Da nævnet vil være orienteret om, hvilke sager der ruller ind, kan man sige: Denne ønsker vi at få behandlet i nævnet. Det er klart, at bare én ønsker det, kommer det i nævnet, og det må være det, der er det afgørende, for vi må alle være enige om, at når en afgørelse er truffet, er den truffet. Ellers er der jo heller ikke nogen klarhed for borgerne i disse sager.

Så spørger hr. Henning Gjellerod, om en afgørelse vil have samme retlige status som de gamle endelige afgørelser, der var uddelegeret til Planstyrelsen. Ja, naturligvis. Formandens afgørelse er endelig, nævnets afgørelse er endelig og kan ikke påklages til ministeren. Det er for så vidt en langt klarere og mere acceptabel beslutning for borgerne, fordi den træffes af et sådant nævn, hvor der både er politikere og juridisk ekspertise, i stedet for at den træffes af en styrelse, som jo ikke er politisk sammensat, men hvortil sagen var delegeret.

Hr. Jes Lunde vil vurdere procedurerne for retssikkerhedens skyld. Der vil det jo være sådan, at der kommer en indkøringsfase, men alle principielle sager skal for nævnet. Når man så har fået lagt en praksis, og det gør man i fællesskab i nævnet, finder man ud af, hvilke der egentlig bare er udmøntning af de principielle beslutninger, således at man ikke længere behøver at spørge nævnet, som skal have de principielle sager, og der kommer så 50, men i begyndelsen vil det sikkert være flere end 50, så man får lagt en praksis, som derefter kan køre.

Hr. Aage Brusgaard spørger, hvor mange ansatte der er, og hvor de flyttes hen. Jeg kan sige, at der rykker 60 årsværk hen til departementet, 24 årsværk til Naturklagenævnet, sekretariatsfunktionen, 14 årsværk til Miljøstyrelsen og 42 årsværk til Skov- og Naturstyrelsen. Det er, fordi luft rykker over til Miljøstyrelsen. De almindelige landskabssager rykker over til Skov- og Naturstyrelsen, men de, der kommer ind i departementet, bliver alle dem, der har at gøre med overordnet planlægning. Og da vi ikke har villet svække planlægningen og med